

S. M.

Prasa o adwokaturze

Palestra 20/1(217), 95-97

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

że określenia i zwroty, jakich użył w swojej prośbie pod adresem kolegów adwokatów z Zespołu, są w swej treści bezzasadne, a w swej formie absolutnie niedopuszczalne. Członkowie Zespołu Adwokackiego w O., zeznając w charakterze świadków w poprzedniej sprawie dyscyplinarnej, podawali fakty. Okoliczność, że fakty te dotyczyły także ich osobistej współpracy z obwinionym, żadną miarą nie uzasadnia twierdzenia, iż działali w obronie swych interesów materialnych w celu usunięcia obwinionego z Zespołu. Imputowanie im takich motywów tylko na podstawie subiektywnego odczucia obwinionego jest bezzasadne i obraźliwe.

Adwokat nie tylko w sprawie klien-

ta, ale także we własnej sprawie obowiązany jest przestrzegać rzeczowości oraz zachować umiar i oględność, zwłaszcza gdy chodzi o pismo skierowane do najwyższej władzy.

Wymierzając obwinionemu jedynie karę upomnienia, Komisja miała na uwadze, że obwiniony swą prośbę o ulaskawienie napisał pod wpływem rozgoryczenia i depresji psychicznej, wywołanych ciężką sytuacją życiową i zawodową, w jakiej się znalazł na skutek dyscyplinarnego przeniesienia siedziby. Poza tym Komisja wzięła pod uwagę, że obwiniony mimo trudności osobistych wykazuje właściwy poziom pracy zawodowej oraz współpracy w nowym Zespole Adwokackim.

Opracował adw. T. Sarnowski

PRASA O ADWOKATURZE

W przededniu VII Zjazdu PZPR „Prawo i Życie” (nr 49 z dnia 7 grudnia ub. r.) zamieściło pod zbiorczym tytułem *Prawnicy na VII Zjazd* wypowiedzi czołowych przedstawicieli świata prawniczego, zawierające omówienie wkładu organów porządku prawnego i wymiaru sprawiedliwości w okresie pomiędzy VI Zjazdem a VII Zjazdem PZPR oraz ich zadania na przyszłość. Wśród tych wypowiedzi znalazły się również refleksje prezesa NRA adw. Zdzisława Czeszejki na temat dorobku i zadań adwokatury. A oto dwa fragmenty tych uwag, zaopatrzonych tytułem *Pełniejsza pomoc prawna*:

„Adwokatura jako organ ochrony prawnej, adwokaci jako członkowie społeczeństwa chcą w przygotowanie programu dalszego rozwoju i jego realizację wnieść jak największy wkład. Podstawową w tym kontekście sprawą dla nas jest dalsze podnoszenie poziomu świadczonej przez adwokatów ludności pomocy prawnej, jest to bowiem ta działalność „produkcyjna”, która w systemie ochrony prawnej z mocy ustawy uzyskała wysoką rangę. Lepsza zaś jakościowo pomoc prawna to równocześnie: lokalizacja zespołów adwokackich odpowiadająca potrzebom ludności, lepsza organizacja pracy zespołów, wyższy poziom zawodowy, etyczny i polityczny adwokatów, wreszcie korzystniejsze warunki pracy adwokatów, pozwalające na bardziej efektywne działanie. (...)”

Dążeniem samorządu adwokackiego jest, by coraz silniej dokonywała się integracja adwokatury ze społeczeństwem i by tym sposobem pełniej przestrzegać porządku prawnego, zasad współżycia, uczyć szacunku dla innych ludzi. Rezultatów tych nie można byłoby osiągnąć wyłącznie na niwie zawodowej, stąd też ogromnego znaczenia nabiera sprawa profilaktyki, tworzenia stosunków społecznych zmniejszających możliwość powstawania konfliktów i napięć. To zaś z kolei powoduje, że stałą troską samorządu adwokackiego jest zapewnienie wysokiego poziomu jego kadry (...).”

*

W przeglądzie orzecznictwa okręgowych sądów pracy i ubezpieczeń społecznych, redagowanym przez Jana Broła w wyodrębnionej rubryce w „Gazecie Sądowej” (nr 22 z dnia 16 listopada 1975 r.), zostało opublikowane postanowienie OSPiUS we Wrocławiu z dnia 3 lipca 1975 r. III U.415/75 na temat kosztów adwokackich. To interesujące członków zespołów adwokackich postanowienie ma następujące brzmienie:

„Przepisy ustawy z 24.X.1974 r. o okręgowych sądach pracy i ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 39, poz. 231 z późn. zm.) nie regulują kwestii zwrotu kosztów adwokackich poniesionych przez stronę wygrywającą sprawę w postępowaniu przed tymi sądami. W związku z tym na mocy art. 72 tej ustawy stosuje się odpowiednio art. 98 k.p.c., w myśl którego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia sprawy i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się m. in. wynagrodzenie i wydatki jednego adwokata. Zasadne jest zatem żądanie wnioskodawcy zasądzenia kosztów zastępstwa adwokackiego od pozwanego Oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.”

*

Wydanie gdańskiego regionalnego numeru „Palestry” (nr 9/75) odnotował z zadowoleniem w dłuższej notatce informacyjnej „Dziennik Bałtycki” (nr 246 z dnia 7 listopada ub. r.). W tej popularnej na Wybrzeżu gazecie omówiono kilka czołowych pozycji zamieszczonych we wspomnianym numerze regionalnym „Palestry”. Również organ prasowy KW PZPR województwa gdańskiego „Głos Wybrzeża” (nr 249 z dnia 12 listopada ub. r.) podniósł dorobek gdańskiego środowiska adwokackiego, akcentując zarazem, że poza opracowaniami ściśle prawniczymi znalazły się w regionalnym numerze „Palestry” cenne pozycje poświęcone Gdańskowi, jego historii i zagadnieniom morza.

*

W związku z utworzeniem — na skutek zmian w podziale administracyjnym kraju — kilku nowych izb adwokackich odbyły się wybory do rad adwokackich w tych izbach. Doniosły o tym m. in. dzienniki: „Życie Radomskie” (nr 261 z dnia 12 listopada ub. r.), „Dziennik Toruński” (nr 245 z dnia 10 listopada ub. r.) oraz „Ilustrowany Kurier Polski” (nr 244 z dnia 11 listopada ub. r.).

*

Kazimierz Kaeppele przedstawił w artykule pt. *Adwokackie aktualia* („Gazeta Sądowa” nr 23 z dnia 1 grudnia ub. r.) problemy, które były przedmiotem obrad dwóch ostatnich plenarnych posiedzeń Naczelnej Rady Adwokackiej. W ten sposób zostały upowszechnione uchwały NRA podjęte na posiedzeniach w dniach 14 czerwca ub. r. oraz 18—19 października ub. r. W artykule zaznaczono, że tematyka tych uchwał należała do węzłowych problemów korporacyjnych, i to zarówno w sferze ustrojowej jak i w zakresie organizacji świadczenia pomocy prawnej dla ludności.

W artykule zwrócono m. in. uwagę na złożoność zagadnienia dalszego zatrudnienia w zespołach adwokackich adwokatów-emerytów i rencistów oraz adwokatów w zaawansowanym wieku. Pisząc o tej kwestii K. Kaeppele zauważył:

„O ile więc przeciwnicy samej zasady wprowadzenia barier wieku powoływali się

głównie na względy formalne, o tyle jej zwolennicy, przy pełnym szacunku dla wielkich często zasług i wysokich walorów zawodowych starszych kolegów, powoływali się na racje wyższego rzędu, na racje społeczne, uwzględniające publiczny charakter zawodu adwokackiego. Wskazywali mianowicie na potrzebę prowadzenia racjonalnej polityki kadrowej również w adwokaturze, podobnie jak to się dzieje w innych zawodach prawniczych. Wskazywali też na potrzeby w zakresie prawidłowej organizacji pracy i wreszcie na nieubłagane prawa natury sprawiające, że w miarę upływu czasu sprawność ludzka ulega stałemu obniżaniu."

W artykule zamieszczono ponadto informacje o przyjęciu założeń nowelizacyjnych i projektu nowelizacji przepisów o adwokaturze, które stanowią zaktualizowaną i dostosowaną do nowych warunków społeczno-politycznych i kierunków rozwojowych społeczeństwa wersję poprzednio przygotowanych propozycji nowelizacyjnych z 1973 r.

S. M.

KRONIKA

I

Kronika centralna

1.

Wizyta Prezesa NRA w Prokuraturze Generalnej PRL

Prezes NRA adw. dr Z. Czeszejko złożył w dniu 13.XI.1975 r. wizytę Prokuratorowi Generalnemu PRL drowi hab. Lucjanowi Czubińskiemu. W trakcie wizyty, która upłynęła w niezwyczajnie życzliwej atmosferze, poruszo-

no m. in. sprawę dalszego ożywienia działalności mieszanej komisji w sprawie kontradiktoryjności postępowania przygotowawczego oraz inne formy współpracy.

2.

Udział przedstawicieli NRA w zebraniu POP PZPR przy Prokuraturze Generalnej PRL

W listopadzie ub. roku Podstawowa Organizacja Partyjna przy Prokuraturze Generalnej zwołała zebranie przedstawicieli różnych pionów wymiaru sprawiedliwości w celu omówienia zagadnień ochrony praw pokrzywdzonego w procesie karnym. NRA była reprezentowana na tym zebraniu przez adw. L. Gluzę, adw. T. Sarnowskiego i adw. E. Mazura. Przedstawiciele Prezydium NRA zabrali w toku zebrania głos reprezentując pogląd, że wymienio-

ne wyżej zagadnienie można rozwiązać w ramach zwiększenia kontradiktoryjności. Część dyskutantów przyłączyła się do poglądów przedstawicieli NRA i wielokrotnie się na nie powoływała.

W podsumowaniu zastępca Prokuratora Generalnego PRL tow. Kukawka podkreślił cenny wkład przedstawicieli adwokatury w dyskusji i zapewnił, że poruszona problematyka zostanie rozważona kompleksowo.